

Pastiersky list k Národnému pochodu za život

Drahí bratia a sestry,

uprostred spoločenských zmien vnímame mnoho skutočností, ktoré nás oslovujú v dobrom či zlom zmysle slova. Žiaľ, do médií sa dnes dostáva oveľa viac negatívnych ako pozitívnych správ, čo má vplyv na myslenie človeka a kvalitu jeho života. Je smutné, že život – ako podstatná skutočnosť – je ohrozovaný reklamou smrti, zabíjania a nezodpovedného prístupu mnohých politikov, režisérov a verejných činiteľov.

Preto sa Konferencia biskupov Slovenska rozhodla iniciovať – a spolu s ďalšími partnermi zorganizovať – Národný pochod za život. Viedie nás pritom dôležitý motív: – burcovať svedomie ľudí v prospech ochrany života, ktorý je ohrozený kultúrou smrti. Každý pochod či púť je vyjadrením pohybu človeka za určitým cieľom. Ježiš v nazaretskej synagóge skrze prorocké slovo zjavuje seba ako ohlasovateľa dobrej zvesti, milostivého roka; ako toho, ktorý vracia zrak slepým: „*Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení a slepým, že budú vidieť*“ (Lk 4, 18). Ježiš teda otvára oči aj nám, aby sme videli, v čom spočíva život a radosť. Aby nám otvoril oči, aby sme zbadali, kde je smrť a čo k nej vedie; aby sme správne vnímali život a čo ho zachraňuje. Dnes je viac prezentovaná smrť ako život, a to mnohorakými postojmi tých, ktorí tvoria zákony a majú vplyv na verejnú mienku i na spoločenskú atmosféru. Všetci vnímame, že názor niektorých dnešných ľudí na život nie je v súlade s našou túžbou po šťastnom živote, ani s Božím zákonom. Svojím postojom – vyjadreným v *Pochode za život* – je nutné dať najavo svoj nesúhlas s tým, čo

protirečí životu. Svojou aktívnou účasťou na tomto spoločnom podujatí každý z nás dostáva príležitosť – vyjadriť osobný postoj k chápaniu hodnoty života. Platí to, čo povedal írsky filozof Edmund Burke: „Nato, aby zlo zvíťazilo, stačí málo: aby dobrí ľudia nerobili nič.“ Bolo by zlé, keby sme nerobili nič v takej zásadnej otázke, akou je hodnota života. Veď tak by sme sa sami obrali o možnosť čosi zmeniť; lebo vnímame, že kultúra smrti je na vzostupe.

Treba zobudiť našu aktivitu, kým je čas. Môže sa totiž stať, že popri nenarodených deťoch budú ohrození aj starí a chorí, resp. inak nepohodlní ľudia. Tento náš vzdor voči kultúre smrti je opodstatnený, keďže v niektorých krajinách zavedené zákony o eutanázii, interrupcii alebo rozličné pokusy genetických manipulácií nenaznačujú nič dobré. Je potrebné uvedomiť si, že život je dar, ktorý si nik z nás nedal sám. Práve preto ho treba rešpektovať v zmysle zákona života, ktorý pochádza od Boha. Ak si človek prisvojí právo nakladať s tým, čo nemá od seba tak, akoby bol on darcom života, sám sa zničí a posunie ľudstvo k sebazničeniu. Aj keď sa dnešný človek stavia voči ustanoveniam Cirkvi často negatívne, my kresťania musíme hájiť právo na život, lebo len Cirkev ostáva stabilnou ochrankyňou hodnoty života. Ak by sa aj ona vzdala kultúry života, kto by nám ešte vedel zdôrazniť vážnosť piateho Božieho prikázania – Nezabíjaj!? Preto vás, ktorí veríte v hodnotu života, pozývame na *Pochod za život*, aby sa naším spoločným pričinením mohlo zmeniť zmýšľanie postmoderného človeka, ktorý sa dáva klamať masívnym útokom na ľudské vedomie prostredníctvom poloprávdy a tendenčných informácií. Život je totiž nielen hodnota prirodzená, ale má aj svoj rozmer nadprirodzený. A práve diabol – ktorý chce ublížiť ľudskému životu v prirodzenej rovine – má úmysel zničiť ho aj pre večnosť. Preto nás Pán Ježiš upozorňuje: „*Nebojte sa tých, čo zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu. Skôr sa bojte toho, ktorý môže i dušu i telo zahubiť v pekle!*“ (Mt 10, 28). V prezentovaní smrti cez rozličné filmové scenáre plné násilia, zabíjania,

katastrofických vízií o zániku života, ale aj cez zákony namierené proti životu, je potrebné vidieť aj kus mentality pekla. Peklo je totiž večným zomieraním a nešťastím pre tých, čo zabúdajú, že sme stvorení pre večný život. Večnosť si však môžeme zničiť nezodpovedným prístupom k prirodzenému životu a odmietaním Božieho zákona. Život – to je radosť z dávania, radosť z rozlomeného chleba, radosť detského úsmevu i spokojného starca. Tento život je darom od Boha takým veľkým, že sa nedá kúpiť. A takým úžasným, pretože sa dá žiť len v zmysluplnom nasmerovaní na večný cieľ.

Vidíme teda, akou záľudnou je snaha tých, ktorí nám chcú nasilu vnútiť zákony smrti. Skutočne je to veľký boj o život, a môžeme ho vyhrať len tak, keď sa všetci zjednotíme v zameraní sa na cieľ, ku ktorému sa vyberieme spoločným pochodom. Kráčanie vyžaduje námahu a námaha je obetou, ktorú zmysluplne prinesieme len vtedy, keď ju správne pochopíme. Preto vás znova prosíme, aby ste sa usilovali o kresťanské vnímanie hodnoty života ohrozeného manipuláciou tých, čo sa skrývajú za veľké frázy o slobode a šťastí ľudí, na ktorých im vôbec nezáleží. Takýmto masovým svedectvom evanjelia života sa má stať aj náš spoločný pochod za život, ktorým zároveň potvrdzujeme vlastnú vieru. Musíme si uvedomiť, že tento boj nevybojujú jednotlivci ani len samotní kňazi či biskupi, ale je potrebné kráčať spoločne nám všetkým, ktorým ešte záleží na tom, aby život zvíťazil nad smrťou.

Môžeme, pravda, tento pochod i odmietnuť, čím sa však zaradíme medzi ľahostajných, ktorým nezáleží na tom, čo môže už zanedlho narušiť ich vlastný pokojný spánok. Dnešný kresťan si musí byť vedomý vlastnej zodpovednosti za súčasné dianie, ktoré bude mať istotne vplyv na život budúcich generácií.

Bolo už dost' Pilátov, ktorí si pokrytecky umývali ruky a nechali trpieť a zomierať nevinných. Treba ich odhaliť a správne pomenovať, lebo oni nie sú dobrodincami ľudstva, ani žiadnymi odborníkmi na riešenie otázok života. Treba sa vrátiť k Ježišovi, k Bohu, od ktorého pochádza všetko stvorené na nebi a na zemi, viditeľné i neviditeľné (porov. *Kol* 1, 16), a práve u neho hľadať odpovede na správne riešenie životných otázok. Veď on je prostredníkom novej zmluvy (*Hebr* 12, 24), zmluvy života, a nie smrti.

My biskupi Slovenska sa chceme poďakovať všetkým, ktorí sa už doteraz angažovali a angažujú za ochranu života a pochopili naliehavosť potreby chrániť ľudský život. Veríme, že aj ďalší sa svojou prítomnosťou pridajú k tým, ktorí už nemlčia. Potrebujeme ukázať svetu, že je viac tých, ktorým záleží na živote, oproti tým, ktorí hlasne kričia, lebo majú v rukách médiá a moc.

Kiež sa nám *Pochod za život* stane príležitosťou na vážne zamyslenie sa nad životom a prehodnotenie vlastných postojov k ochrane života. Tak naša patrónka Slovenska Sedembolestná Panna Mária uvidí, že sme zodpovední za svoj život. Veď ona svoje materstvo ťažko získavala v bolesti pod krížom a chce nás priviesť k svojmu Synovi, aby sme mali život v plnosti (porov. *Jn* 10, 10). Prosíme vás, prídte v nedeľu 22. septembra 2013 do Košíc – Európskeho hlavného mesta kultúry 2013 – a vyjadrite svojou prítomnosťou na *Národnom pochode za život*, že skutočnou kultúrou je kultúra života podľa evanjelia.

S úctou a vdáčnosťou žehnajú všetkým

biskupi Slovenska